

راه‌های نوین کسب درآمد در دوره کرونا

اجاره ورزشگاه برای خوابیدن

گزارش



لیگ‌های رده پایین بیسبال تعطیل شده‌اند و همین باشگاه «پنساکولا بلو واهوز» را به خلاقیت انداخته تا برای کسب درآمد راه‌های متفاوتی را پیدا کند. این تیم در درجه دوم رده لیگ کوچک بیسبال آمریکا (Milb) تصمیم گرفته ورزشگاه خود را از طریق سایت Airbnb شبی هزار و پانصد دلار اجاره دهد که هزینه‌های دیگری به آن اضافه می‌شود.

هر شب تاده نفر می‌توانند تجربه خوابیدن در ورزشگاه را لمس کنند چون چهار تختخواب یک نفره و یک جفت تختخواب دو نفره در اتاق‌های ویژه‌ای که برای این کار درست شده، وجود دارد. میهمان‌ها به زمین بازی دسترسی کامل دارند از جمله به محوطه بسته با توری موسوم به batting cage. آنطور که در قرارداد آمده میهمان‌ها می‌توانند در زمین بازی کنند، به طرف نقطه‌های شروع بدونند، از محوطه به عنوان مکان پیک‌نیک استفاده کنند یا هر استفاده خلاقانه دیگری که می‌خواهند داشته باشند!

در سالن باشگاه، چهار مبل راحتی، دو تلویزیون، یک میز پینگ پنگ، صندلی‌های راحتی و دو میز بزرگ و دو سرویس بهداشتی وجود دارد. در اتاق‌ها هم تلویزیون و آشپزخانه کوچکی تعبیه شده است.

یکی از کارکنان بلو واهوز در زمان اجاره در مجموعه می‌ماند تا هم به سؤالات پاسخ دهد و هم امنیت مجموعه را تأمین کند. بلو واهوز که تحت مالکیت گلف باز حرفه‌ای، بوبیا واتسون است، یک مجموعه گلف هم درست کرده اما اجازه استفاده از آن را به کسانی که استادیوم را اجاره می‌کنند، نداده است.

یک اتفاق دیگر

اتومبیل‌ها وارد پارکینگ استادیوم آنجل می‌شدند و مقابل صفحه نمایش غول پیکر به ترتیب و با نظم خاصی قرار می‌گرفتند، از تماشای یک فیلم لذت می‌بردند آن هم در ماشین خودشان. حالا که لیگ بیسبال شروع شده است چطور است همین کار را برای تماشای مسابقات انجام دهیم؟ در ماشین بمان و بیسبال ببین. هیچ هواداری اجازه ندارد در این فصل عجیب و غریب به تماشای مسابقات از نزدیک برود، حداقلش در شروع اینطور است، شاید بتوانند در پارکینگ استادیوم جمع شوند و بازی را از صفحه نمایش بزرگ آنجا تماشا کنند. شاید پرداختن پول برای دیدن مسابقه‌ای که نمی‌توانی واردش شوی کمی عجیب باشد اما این بهترین کاری است که در دوران شیوع ویروس کرونا می‌توانی به وسیله آن با دیگران و به خصوص تیم مورد علاقه‌ات ارتباط را حفظ کنی.

تیم سن دیگو پادرس در ماه خرداد برای کسب درآمد، میزبان هفت برنامه در پارکینگش بود که ظرفیتی حدود ۲۵۰ ماشین دارد؛ دو کنسرت، دو نمایش فیلم و سه جشن پایان تحصیل در دبیرستان. این برنامه‌ها به بهترین شکل برگزار شد و پادرس امیدوار است بیرون ورزشگاه، مسابقات بیسبال راد را تابستان امسال برای خودروها پخش کند.

لس آنجلس داجرز هنوز درباره اینکه بیرون داجر استادیوم مسابقه بیسبال را به این نحو برای هوادارانش پخش کند، تصمیم نگرفته اما تیم رقیب، آنجل می گوید همه گزینه‌ها را مورد توجه قرار می‌دهد.

دو هفته پیش استادیوم آنجل برای برگزاری سه کنسرت به صورت تماشادر اتومبیل تمام بلیت‌هایش را فروخت. این کنسرت‌ها توسط ندرلندر برگزار شد که بازوی اجرایی گراواست، یک مجموعه هنری و جذاب که به پارکینگ چسبیده است. جوردن هاردینگ مدیر عامل گراو می‌گوید: «ما رابطه خیلی خوبی با آنجل داریم. اگر آنها مایل باشند ما خیلی مشتاقیم که با مشارکت آنها میزبانی این برنامه‌ها را بر عهده داشته باشیم.»

این برنامه‌ها بر اساس پروتکل‌های ایمنی و بهداشتی و فاصله‌گذاری اجتماعی بین اتومبیل‌ها صورت می‌گیرد و فروش بلیت و هماهنگی با کمترین دخالت انسان انجام می‌شود. غذا به ماشین‌ها تحویل داده می‌شود و فروشندگان ماسک زده تنقلات در اختیارشان می‌گذارند. در استادیوم آنجل ۲۷۴ ماشین جامی‌شود اما اگر قرار باشد بازی‌های بیسبال به این صورت پخش شود، می‌توان با استفاده از پارکینگ‌های دیگر به این ظرفیت اضافه کرد. هیوستون آستروس در آناهایم بازی کرد و سه هزار هوادار که بیشترشان طرفدار داجرز بودند بلیت خریدند و هدفشان هم فقط هو کردن آستروس در آناهایم بود. اما آیا کسی از داخل اتومبیل می‌تواند صدای هوی خود را به گوش تیم رقیب برساند؟ هاردینگ باخنده می‌گوید: «شاید. اگر این اتفاق بیفتد خیلی عالی می‌شود. از من هم پاداش می‌گیرید.»

جورج فورمن؛ از قهرمان بوکس جهان تا آشپزخانه

با فروش کباب‌پز هم می‌شود میلیونر شد



فورمن در کنار جکی چان

مغلوب تامی موریسون شد. با این وجود شخصیت خوشایند او سبب شد که سازمان جهانی بوکس در سال ۱۹۹۴ یک بار دیگر او را به عنوان یک حریف برای مایکل مورر قهرمان دسته سنگین وزن دنیا تأیید کند. فورمن آن زمان ۴۵ ساله بود و اصلاً کسی انتظار نداشت که بتواند مورر را شکست دهد. البته انتظار می‌رفت که او حریف دست و پا بسته‌ای هم نباشد. در عوض چیزی که رقم خورد یکی از به یادماندنی‌ترین لحظات در تاریخ بوکس بود که البته گزارش جالب جیم لامپلی که مدام می‌گفت «اتفاق افتاد! اتفاق افتاد!» هم بر تاریخی‌تر شدن آن می‌افزود طوری که بعدها همانطور که فورمن خودش گفت تمام اهالی خیابان مادیسون هم متوجه آن اتفاق شدند.

او گفت: «آنها شب و روز دارند به من زنگ می‌زنند. من آن شب آنقدر خوب فروشنده‌گی کردم که آنها گفتند «بیاید بگذاریم که فورمن محصولات مان را بفروشد» این افراد سراغم می‌آمدند و می‌گفتند که می‌خواهند با من در تولید یک کباب‌پز شریک شوند. من هیچ تصویری از اینکه این کار می‌تواند حساب ببرونی شود، نداشتم. ابتدا ۵۰۰ تا بعد ۵ هزار تا و بعد از آن ۵ میلیون تا از این چیزها فروختم. اما اگر به شما بگویم که تصور می‌کردم چنین اتفاقی می‌افتد، دروغ گفته‌ام.»

بخشی از دلیل موفقیت فورمن همانطور که خودش در کتاب شرح حالش توضیح داده به دلیل این بود که او توانست تصویری که مردم برای چند دهه نسبت به او به عنوان یک مرد زخمی و خشن داشتند را عوض کند. او می‌خواست به مردم نشان دهد که روی خندان هم دارد، می‌تواند مردم را دوست داشته باشد و دیگر لازم نیست که مردم از او بترسند و بالعکس می‌توانند به او اعتماد کنند. نتیجه‌اش را هم گرفت. فورمنی که در دهه ۷۰ یک هیولا بود، دیگر مدت‌هاست که مثل یک پدربزرگ محبوب شده، پدربزرگی که می‌دانند شما در آشپزخانه‌تان، در خودروی شخصی‌تان و در کمدتان چه چیزی نیاز دارید (اشاره به آگهی‌های بازرگانی محصولات) که در آنها از فورمن استفاده شده است). با این حال بیشترین درآمد فورمن از معرفی دستگاه کباب‌پز جورج فورمن بوده است. او یک بار گفت که سهم او از سود فروش این دستگاه ۸ میلیون دلار در ماه است.

کباب‌پز جورج فورمن اما شاید الان وجود خارجی نداشت اگر فورمن تصمیم به بازگشت به رینگ بوکس نمی‌گرفت و اگر او با دقت به حرفی که مری کای اش سال‌های پیش زد گوش نمی‌کرد.

او می‌گوید: «وقتی به بوکس برگشتم، باید یک مرد میانسال را می‌فروختم که می‌خواست قهرمان دنیا شود. هیچ کسی خریدارش نبود اما من باز هم فروختم.» و از آن زمان فورمن همچنان می‌فروشد.

منبع: فوربز

سنگین وزن دنیا بود». اما یک بار یک پسر بچه کوچک که حدود ۶ سال سن داشت، مرادید و گفت «این همان مرد آشپز است.»

اما ورود فورمن به دنیای کاسبی به خیلی قبل‌تر از زمانی برمی‌گردد که او وارد صنف تهیه غذا شد. بعد از بازنشسته شدن در سال ۱۹۷۷ با رکورد ۴۵ پیروزی و تنها ۲ شکست و یک دوره ۱۹ ماهه به عنوان قهرمان بوکس سنگین وزن جهان، فورمن تصمیم گرفت که در یک کلیسای محلی به عنوان یک واعظ مشغول به کار شود. به همین دلیل او به گوشه‌ای از یک خیابان در شهر هیوستون فرستاده شد و شروع به صحبت کردن با مردم کرد. برای خود او این کار حکم آغاز فروشنده‌گی را داشت.

جمله‌ای که زندگی

فورمن را تحت تأثیر

قرار داد این بود: اگر

یاد بگیری فروشنده

خوبی باشی هرگز

گرفتار فقر نمی‌شوی

فورمن گفت: «من لباس‌های یکسره می‌پوشیدم. موهای مجعدم را تراشیدم و سبیل‌هایم را هم زدم. مردم از کنارم رد می‌شدند و دیگر خیره نمی‌شدند. نمی‌دانستند که من چه کسی هستم و برای‌شان هم مهم نبود. به همین دلیل خودم شروع به فروشنده‌گی کردم. به مردم می‌گفتم که هم بخشی از «روپا دوپ» (باخت ضربه فنی‌اش به محمد علی کلی که چند ماه پیش چهل و پنجمین سالگردش بود) بوده‌ام و با جو فریزر هم مبارزه داشتم. مردم در ابتدا برای یکی دو دقیقه می‌ایستادند و به موعظه‌های من گوش می‌کردند. بعداً این مدت به ۵ دقیقه افزایش پیدا کرد. بعدها به ۱۵ دقیقه رسید و آن زمانی بود که من فهمیدم می‌توانم فروشنده خوبی باشم.»

در نهایت، فورمن پس از قبول ضرری ۵ میلیون دلاری به خاطر سرمایه‌گذاری اشتباه و پیش رفتن تا مرز بی‌خانمانی به بوکس برگشت. با این حال حرفه فروشنده‌گی او تازه در ابتدای راه بود. او ۳۸ ساله بود و از فرم خارج. اما او گفت که می‌خواهد یک بار دیگر قهرمان دسته سنگین وزن شود. پس باید مردم خریدکننده را متقاعد می‌کرد که این اتفاق واقعاً ممکن است، رخ دهد. فورمن در ابتدا مبارزه‌اش برای قهرمانی مقابل اواندر هالیفیلد را در سال ۱۹۹۱ باخت و دو سال بعد از آن هم

گزارش

جاش کاتزوویتز

سال ۱۹۸۴، سه سال پس از اولین بازنشستگی‌اش از مسابقات بوکس و ۷ سال قبل از بازگشت به رینگ برای رقم زدن احتمالاً بهترین بازگشت در تاریخ این رشته ورزشی، جورج فورمن جایزه «هوراتیو آلجر» را دریافت کرد. آن جایزه به افتخار تلاش و استقامت او در مقابله با همه سختی‌ها و ناامیلمتی‌ها برای رسیدن به موفقیت به او اهدا شد. کسب آن افتخار برای فورمن زیبا بود اما چیزی که آن شب در آن مراسم واقعا او را تکان داد، سخنرانی بود که «مری کای‌اش» یکی دیگر از نامزدهای دریافت جایزه هوراتیو انجام داد. آن زن کسی بود که شرکت تولید لوازم آرایشی بهداشتی که اسم کوچک او را یک می‌کشد، تأسیس کرد.

آنطور که فورمن به یاد می‌آورد، مری کای آن شب گفت: «پدرم به من زمانی که کم سن و سال بودم می‌گفت که اگر یاد بگیری فروشنده خوبی باشی هرگز گرفتار فقر نمی‌شوی.» شنیدن همین یک جمله برای فورمن حکم یک مشت راست به صورتش را داشت، از آن مشت‌هایی که طوری به روانت ضربه می‌زند که تا آخر عمر فراموشش نمی‌کنی. فورمن ۷۰ ساله گفت: «آن حرف واقعاً ضربه سنگینی به من زد. از آن زمان، من دوست دارم به خودم به عنوان یک فروشنده نگاه کنم.»

برای نسل‌هایی مشخص از هواداران رشته‌های ورزشی، ماجرا همیشه همین‌گونه بوده است. الان اگر از هر کسی که ۲۵ سال یا کمتر سن داشته باشد، بپرسید فورمن کیست، اگر او را بشناسند به خاطر کباب‌پز جورج فورمن است، دستگاهی که از زمان معرفی‌اش در سال ۱۹۹۴ تا الان بیش از صدها میلیون مشتری داشته است. برخی دیگر هم شاید فورمن را به خاطر آگهی‌های بازرگانی «مینکه» بشناسند، یا تبلیغات نوشابه پیسی. یک عده هم هستند که او را به واسطه برندهایی مانند دوریتوس و مک‌دونالد می‌شناسند. آنهایی هم که اهل بازی‌های رایانه‌ای باشند، او را از طریق بازی‌هایی ویدئویی که نام فورمن را یک‌دم می‌کشد و محصول «ریل تایم پین رلیف» را که به تازگی به بازار عرضه شده می‌شناسند.

این افراد شاید ندانند فورمن خندان و بشاش زمانی ترسناک‌ترین مرد در دنیای بوکس بود به خصوص در دوره اول حرفه‌اش و یکی از نمادین‌ترین لحظات این ورزشی را هم در دوره دوم حرفه‌اش خلق کرد. اما در تمام این سال‌ها فورمن هرگز آن جمله‌ای که مری کای اش در آن سخنرانی ۳۵ سال پیش انجام داد را فراموش نکرده است.

فورمن گفت: «دارد به طرز بدی گیج‌کننده می‌شود چون کلی بچه که همراه پدر و مادرشان مرا می‌بینند از آنها می‌شنوند «این جورج فورمن است، او قهرمان بوکس